

Obsah

Předmluva vydavatele	11
Předmluva autora	15
Úvod	
I. Nástin a rozvržení dějin křesťanské církve	21
II. Duchovní stav národů před příchodem Pána Ježíše Krista	23
a) Duchovní stav pohanů	23
b) Duchovní stav izraelského lidu	25
III. Plnost času	29
Starověká církev – věk první	
I. Boj křesťanství s pohanstvím	33
Od apoštolů po Konstantina Velikého	33
A) První období – Apoštolská doba	33
1. Ježíš Kristus, Spasitel světa	33
2. Činnost Pánových apoštolů	35
3. Jeruzalémský sbor	43
4. Pronásledování od Židů (r. 36–70)	45
5. Zkáza Jeruzaléma (r. 70)	47
6. Pronásledování od pohanů v apoštolské době (r. 53–98)	52
B) Druhé období	55
Od apoštola Jana po Konstantina	55
7. Vzrůst církve (r. 100–320)	55
8. Život věřících	58
9. Pronásledování křesťanů za Trajána (100–117)	62
10. Židé po zkáze Jeruzaléma (117–230)	67
11. Pronásledování za Marka Aurelia (161–180)	68
12. Pronásledování za Septimia Severa (193–211)	72
13. Pronásledování za Decia (249–251)	74
14. Pronásledování za Valeriana (253–260)	78
15. Přední křesťanští učitelé	80
a) Apoštolští otcové	80
b) Církevní otcové	81

16. Bludaři a bludná učení	85
17. Učení nepřátelé křesťanství	89
18. Církevní řád	91
19. Církevní kázeň	93
20. Život křesťanů	94
21. Odchylky od apoštolské církve	96
22. Pronásledování za Diokleciána (284–324).....	98
II. Vítězství křesťanství	103
Od Konstantina Velikého až do obrácení	
Čechoslovanů na křesťanskou víru	103
23. Konstantin a jeho synové (324–361)	103
24. Julianus Apostata (361–363)	106
25. Zánik pohanství v římské říši (364–565)	109
26. Křesťanství mimo římskou říši (324–863)	111
27. Spory o církevní učení (329–530)	114
a) Ariánský spor	115
b) Nestoriánský spor	117
c) Monofyzitský a monotheletský spor	118
d) Pelagiánský spor	119
28. Přední církevní otcové	122
a) Z řecké církve	122
b) Z latinské církve	127
29. Úpadek církve (325–450)	132
30. Mnišství a řeholnictví (325–450)	135
31. Papežství (325–1049)	138
32. Mohamed a islám (571–1453)	141
33. Pokřesťanštění germánských národů (325–1040)	146
34. Rozkol řecké a římské církve (587–1054)	152
Středověká církev – věk druhý	
I. Úspěchy papežské církve	157
35. Čechy a Morava v pohanské době (450–836)	157
36. Obrácení Moravanů a Čechů	
na křesťanskou víru (873–972)	160
37. Pokřesťanštění slovanských národů (863–1040)	167
38. Vítězství římského katolicismu	
v českomoravské církvi	171
39. Křižácká tažení (1095–1291)	174
40. Teologická věda středověku (863–1400)	179
41. Knězovláda na vrcholu, církev v největším ponížení	183

42. Popis řecké církve (717–842)	189
43. Všeobecná středověká církev	191
II. Odpor proti papežské církvi	193
44. Odpůrci vládnoucího směru (840–1380)	193
45. Sekty ve středověku	195
46. Reformační snahy (1400–1516)	197
47. Předchůdci reformace (1324–1517)	199
48. Valdenští	202
49. Stav českomoravské církve ve středověku (1306–1400)	209
Novověká církev – věk třetí	
I. Česká reformace (1400–1517)	215
50. Husovi předchůdci (1352–1400)	215
51. Stav věcí za vlády Václava IV. (1378–1400)	222
52. Hus učitel a kazatel (1369–1400)	224
53. Hus reformátor (1400–1412)	227
54. Hus mučedník (1413–1415)	234
55. Mistr Jeroným Pražský (1379–1416)	240
56. Následky upálení Jana Husa (1415–1419)	243
57. Husitské války (1420–1432)	248
58. Náboženské strany v Čechách za husitských válek	257
59. Basilejský koncil a kompaktáta (1432–1436)	263
60. Potlačení táborských (1433–1452)	267
61. Ovoce kompaktát (1436–1437)	271
62. Boj utrakvismu s římským katolicismem (1436–1471)	273
63. Vývoj utrakvismu pod kompaktáty (1471–1517)	278
64. Vznik Jednoty bratrské (1457–1464)	281
65. Zřízení kazatelského úřadu v Jednotě (1467)	285
66. Jednota a utrakvismus (1461–1471)	287
67. Vývoj Jednoty bratrské v 15. století (1472–1500)	289
68. Uspořádání a život Jednoty bratrské	293
69. Kontakt Jednoty bratrské s valdenskými (1467–1497)	298
70. Pronásledování bratří za krále Vladislava (1473–1516)	300
II. Evropská reformace (1517–1648)	307
71. Švýcarská reformace	307
72. Německá reformace	328
73. Reformovaná a luteránská církev	331
74. Francouzská reformace	336

75. Reformace v Anglii a ve Skotsku	340
76. Reformace v Nizozemí	347
77. Reformace v Polsku a v Litvě	350
78. Reformace v Uhersku a v Sedmihradsku	359
79. Reformace v Itálii a ve Španělsku	361
80. Reformovaná církev v Německu	366
81. Sekty vzešlé z reformace	369
82. Tridentská protireformace	371
83. Německá unie	374
III. Českomoravská církev	377
A) Rozkvět evangelické církve v Čechách a na Moravě (1517–1620)	377
84. Vliv evropské reformace na českomoravskou církev	377
85. Jednání bratří s Lutherem	380
86. Jednota za Ferdinanda I. (1527–1564)	382
87. Kontakt Jednoty s reformovanou církví	386
88. Jednota za Maxmiliána II., Česká konfese (1564–1576)	387
89. Jednota za Rudolfa II., Majestát (1576–1612)	390
90. Boj za svobodu evangelia (1612–1620)	393
B) Pohřbení českomoravské církve (1621–1781)	397
91. Následky bělohorské porážky	397
92. Staroměstská poprava	398
93. Protireformace za Ferdinanda II. (1621–1628)	402
94. Čeští vystěhovalci	407
95. Návrat českých vystěhovalců (1631–1637)	410
96. Jan Amos Komenský a Jednota v Polsku	414
97. Protireformace za Ferdinanda III. (1637–1657)	420
98. Stav evangelia za Leopolda I. a Josefa I. (1657–1711)	424
99. Karel VI. a evangelium v českomoravské zemi (1711–1740)	427
100. Ochranovští a Jednota bratrská	432
101. Marie Terezie a evangelíci (1740–1780)	434
102. Život věřících pod křížem	438
C) Vzkříšení českomoravské církve (1781–1887)	441
a) Doba tolerance (1781–1848)	441
103. Všeobecný přehled	441
104. Císař Josef II. a toleranční patent	443
105. Přihlašování lidu k evangeliu	444

106. Přijímání vyznání	447
107. Povolávání kazatelů	449
108. Řád toleranční církve	453
109. Bludaři v toleranční době	455
110. Zákonné postavení a život věřících pod tolerancí	459
111. Provizorium (1848–1861)	464
112. Císařský patent	468
113. Současný stav českomoravské církve	471
114. Evangelium a český národ	473
Portrét autora z roku 1921	477
Rejstřík vybraných pojmů	493
Poznámky	509

... když se někdo koupil tuto knihu, si jistě uvědomuje, jaký poklad ...
 ... Předtím bych vám rád oznámil, jak jedinečně ...
 ... Známé motto „historii píšou vítězové“ popisuje ...
 ... a kontext, v kterém se museli teologové, kazatelé, ...
 ... museli vypořádávat. Historici a teologové ...
 ... nemohli psát a publikovat tak, jak je vešlo ...
 ... bylo tebou psáno takto převyhoře- ...
 ... heretik, poté následovala exkomuni- ...
 ... dotyčného hnutí, ale i jeho spásu. ...
 ... dramatický postoj vůči nepohodlným učencům ...
 ... avšak i tak velice účinný krok – emigrace. ...
 ... Šebesta. Při psaní svých děl popisuje ...
 ... na Čechy a Moravu se posílal ...
 ... vídeňské evanjelické církve ve Vídni, která ...
 ... a používat ji pro výuku na středních školách. ...
 ... zaručení? Byl to zejména tím a postoj ...
 ... Každý autor přiloží ke svému dílu ...
 ... jeho výtvor osobitým, a u Šebesty tomu ...
 ... Šebestovi velkým